چهل ګنج

خپرووںکی:انتشارات صدر

دویم چاپ پسرلی ۱۳۹۱ بازنویس:حسن ناصري

دچهل ګنج ژباړه

(څلوېښت خزانې)

ژباړونکی:هوتک مینه وال

Ketabton.com

کال ۱۳۹۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونه مخکي د احمد او جميلي په نامه ښځه او خاوند اوسېدل

احمد کم (کوم) خاص کسب او مهارت نه درلود.هغه يوازي يو بېل او کلنګ درلودل او تل به يې خپلي ښځي ته ويل:که مو چيري بخت راويښ سي موږ ته مخه کړي او په مځکه کي د کيندلو پر وخت خزانه پيدا کړم.هغه وخت به دتل لپاره روپى ولرو ؛او کولاى سو دژوند تر پايه ښه آرامه ژوند ولرو.خو دې خبرو جميله نه راضي کوله.

يوه ورځ د تل غوندي جميله عمومي حمام ته ولاړه .خو د ننوتلو د دروازې مخکي دحمام مسول يې مخه ونيول او ويې ويل: ته نسې کولاى چي دننه ولاړه سې؛ځکه چي نن ورځ ټوله حمام د سلطان فالګير دښځي په اختيار کي دئ.

جميله چي ډېره خفه سول ويې ويل:څنګه مغروره او دهرڅه نه راضي!مګر هغه څوک ده؟فقط زما خاوند يو بېکاره دئ چي داسي کار نلري ؛ او يا دا کار نسي کولاى.په هر حال د جميلې دلاسه هيڅ نه راتله اړه سوله بېرته کور ته ولاړه سي.د راتلو په حال اولار کي ئې ټول سوچ په دې موضوع بوخت وو.

او د ځان سره به يې ويل ولي زما خاوند يو فالګير ندئ؟

په دې وخت کي چي ئې کله خاوند دکار د خوا راغى؛ او خپل لاسته راوړى مزد يې ورښکاره کړ جميلې وويل:احمده!دې بې ارزښه سکې ته وګوره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نور دا حالت نسم زغملی؛سر دسبا څخه باید ښار ته ولاړ سې او پال وګورې.احمد په حیرانتیا وویل:جمیلې، مګر لیونی سوې یې؟ زه د پال کتلو په اړه هیڅ نه پوهېږم.

جمیلې وویل:اړتیا نده پوه سې.یوازي بس ده چي د پال کتلو خاصه مری واچوې او څه چي ریشتیا ته نږدې وه کرار ووایې. داسي چي واضح نه ئي.یا به دا کار کوې ،یا مي زه دپلار کورته ځم.داغسي وه چي دا بله ورځ سهار ،احمد بیل او کلنګ وپلورل. او دهغو په روپیو یې د پال کتلو خاصه تخته او جامي واخیستلې؛ او همداسي چي جمیلې ویلي وه. په ښار کي د عمومي حمام په دروازه کي کښېناستی.

ډېر وخت نه وو تېر سوی چي ویې لیدل چي د پاچا د وزیرانو د یوه وزیر ښځه د ده خواته راروانه وه . احمد ډېر وارخطا اولاس و پښه سو.

د وزیر ښځه ورته مخ ته راغله او ویې ویل:ای پال کتونکې ته باید زما سره مرسته وکړې تر څو مي ګوتمۍ پیدا کړم. نن سهار چي حمام ته راتلم ډېره ګرانه ګوتمۍ راسره وه. خو اوس ورکه سوې ده .هیله کوم هغه راته پیدا کړه

احمد سترې اسویلی وکیښ؛ او مری یې واچول.

هغه په داسي حال کي چي سوچ ئې کوی چي څه ووایي ،نابېره یې د ښځي د جامو پر لستوني سترګي ولګېدې او ویې لیدل چي یوه برخه یې سوری ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد دځان سره سوچ وکړ او داسي يې ښکاره کړه چي څه يې ذهن ته رسيدلي. ورنږدې سو. کرار ئې وويل:مېرمني! زه يو سورى وينم.دوزير ښځي سر ورته نږدې کړ تر څو ئې په سمه توګه واوري؛ ويې پوښتل :څشي؟ احمد وويل :يو سورى، يو سورى !

د وزير ښځه د دې خبري په اورېدو سره خوشاله سوه او ويې ويل:سهي سمه ده. په ياد مي راله چي ما چيري ايښې ده.او په ډېر تلوار حمام ته ولاړه او ګوتمۍ يې راواخيستله چي د حمام د ديوال په سوري کي يې ايښې وه.

بيا بېرته احمد ته ورغله او ويې ويل: شکر خدايه هغه مي پيدا کړه تا د هغه ځاى سهي وويل.

په داسي حال کي چي د حيرانتيا څخه د احمد خوله خلاسه پاته وه؛د وزير ښځي هغه ته د طلا يوه سکه ورکړله او ولاړه.

هغه شپه چي جميلې هغه سکه وليدل؛او دا کيسه يې چي واورېده ډېره خوشاله سوه. او ويې ويل: احمده! ودي ليدل ستونزه يې نه درلوده .

احمد وويل: دا ټوله دالله مهرباني وه؛چي نن يې زموږ سره مرسته وکړه؛خو نور د داسي کار کولو توان نلرم.

جميلې په خفه توب وويل:داخبره مکوه! زما سره مينه لرې او غواړي زما سره ژوندوکړې،خامخا به سبا هم ښار ته ځې او پال به ګورې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې مسلې په نيمه شپه د هغې شپې د پاچا خزانه د ماڼۍ سه غلا سوله.

ځلوېښتو غلو، ځلوېښت صندخه (صندوقه) طلا او جواهر د ماڼۍ څخه ويستل.

د راتلونکي ورځې په سهار د غلا د مسلې څخه پاچا خبر کړل سو ؛او پاچا امر وکړ چې د دربار لوی پال کتونکی او دهغه لاس نيونکي راټول کړئ او ماته يې راولی.د ښار ټول پال کتونکي راغلل او مری يې واچول خو ګټه يې نه درلودل ځکه چې هيڅ يوه و نه سو کړلای د غلو پټ ځايونه او خزانه پيدا کړي.

پاچا چې په خښم سو چيغه يې کړه. دا ټول چل ورکوونکي ونيسی او بند خوني ته يې واچوی.

په دې حال کې يې پاچا ته خبر ورکړ چې په دې ورځو کې په ښار کې يو پال کتونکی پيدا سوی چې توانيدلی د وزير د ښځې ورکه ګوتمۍ پيدا کړي.

پاچا خپل دوه ساتونکي ورولېږل تر څو هغه راولي.

احمد چې کله دپاچا مخ کې ودرېدی دبيري ئې پښې او لاسونه رېږديدل.

پاچا وويل:ځوانه پال کتونکې!زما ځلوېښت صندخه د طلا و جواهراتو غلاسوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا څخه غواړم چي دغلو پټ ځای راوښايې. احمد بې له دې چي سوچ وکړي ژرئې وويل: ګرانه پاچا بې غمه سه زه خامخا د څلوېښتو غلو پټ ځای درته پيدا کوم.

پاچا وويل: د حيرانتيا وړ ده! هيڅ چا ونه سو کولای څه وکړي او ته په داسي آسانۍ ادعا کوې چي کولای سې هغه پيدا کړې.

احمد د دې خبري په اورېدو سره لا ببري واخيستی خو چاره يې نه درلوده نو ويې ويل:زه خپل ټوله هڅه او کوښښ کوم تر څو هغه پيدا کړم خو دا کار وخت غواړي .پاچا وويل: څونه؟ احمد سوچ وکړ او ويې ويل:زما ګرانه پاچا!څلوېښت ورځي،د هر يوه دپاره يوه ورځ پاچا وويل:څلوېښت ورځي ډېر وخت دئ خو چاره نسته يوازي په دې شرط چي هغه په دې وخت کي خامخا پيدا کړې که بريالی سوې پولداره به سې خو که دا کار ونسې کړای د نورو پال کتونکو غوندي به د ژوند تر پايه په بندخونه کي پوست واچوې.احمد سر وښوروی او په ناهيلۍ سره د مانۍ څخه ووتی او کورته ولاړی.

دا چي کورته رادننه سو په ويرجن حال يې جميلې ته وويل:وګوره جميلې دا سر خوږی هم تا راته جوړ کړی؛پاچا څلوېښت ورځي ماته وخت راکړی تر څو غله او خزانه يې ورپيدا کړم؛او که ونسم کړای په دې ټاکلي وخت يې ورپيدا کړم دتل لپاره به ما بندي کړي.جميلې وويل:ناهيلی کېږه مه. دڅو صندوخو پيدا کول خو څه ستونزه نده.ته خامخا بريالی کيږي. مګر تا د وزير د ښځي ګوتمۍ پيدا نکړله؟احمد وويل:جميلې!ما خو تاته ټوله کيسه وکړل. ولي باور نکوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې ګوتمۍ پیدا کېدل د خدای (ج) په غوښتنه او مهربانۍ وه؛ خو دا پلا مسله ډېره توپیر لري، دا ځل نو هیڅ هیله نسته.

وروسته احمد لږ وچه خرما واخیستل او څلوېښت دانې یې وشمېرلې او په کوزه کي یې دننه واچولې او ویې ویل:زه هره شپه د دې خرما څخه یوه خرما خورم تر څو ښکاره سي چي څلوېښت ورځي مي په خلاسیدو دي.

یو کس دپاچا د خدمت ګارانو څخه هم دهغو څلوېښتو کسو غلو غړی وو او د احمد او پاچا تر مابینځ خبري یې ټولي اورېدلي وې.

هغه په هغه شپه د غلو پټ ځای ته ورغی او دغلو مشر ته یې وویل:نن ورځ سهار یو پال کتونکی پاچا ته راغلی وو او ویل یې چي خزانه او غله په څلوېښتو ورځو کي پیدا کوي.

د غلو مشر وویل:کېدوني نده درواغ ئې ویلي یي؛او کېدوني ده د سحر او جادو په واسطه دا کار وکولای سي.اوس باید ته خپل کالي بدل کړې او پټ د هغه پال کتونکي کور ته ورسې خبر تر لاسه کړې.

هغه شپه دپاچا خدمتګار د احمد د کور پر دیواله وروختی او دبام شاته پټ سو تر څو دهغوی خبري واوري.

په دې وخت کي احمد اوله خرما دکوزې سه راویستل ویې خوړل او جمیلې ته ئې وویل:دا یې اولنۍ .

غله ددي خبري په اوریدو سره لړزې واخیست،داسې چي نژدې وو د بام د شاه څخه ولوېږي.وروسته ډېر ژر د غلو پټ ځای ته راستون

(c) ketabton.com: The Digital Library

سو ؛او د غلو مشر ته يې وويل:دا پال کتونکی رښتيا هم حيرانوونکی توان لري هغه بې له دې چې ما ووينې پوهيدی چې زه دبام تر شاه يم .ما خپل په غوږو واوريدل چې ويې ويل دايې اولنی.

مشر وويل:کيدونې ده ناسم دي اوريدلي يي. دپوره ډاډ دپاره دي سبا ماښام ستاسره يو بل کس هم ولاړ سي.

دابله شپه د پاچا دخدمتګار سره يو بل کس هم د غلو څخه ورسره رالی (راغی) د احمد دکور دبام شاته؛او دتيري شپې غوندي يې د احمد دی خبرو ته غوږ ونيوی،احمد دوهمه خرما وخوړل او ويې ويل:دا يي هم دوه!

غلو چي خپل لاس او پښې ورکي کړي وې ژر تر ژره دهغه ځای څخه وتښتيدل او خپل تر پټ ځای په ځغاسته راغلل.

د پاچا خدمتګار د غلو مشر ته وويل:هغه پوهيدی چې موږ د بام شاه ته دوه کسه پټ سوي يو؛او ويې ويل دا يې هم دوه. دغلو مشر وويل:زه خو باور نه کوم.

په دې خاطردابله شپه د غلو دمشر په امر غله درې کسه ورغله داغسي څلور، پنځه، شپږ، ... کسه ولاړل همدا مسئله روانه وه تر دې چي څلوېښتمه شپه راورسيدل او وار دغلو د مشر راورسيدی.

هغه وويل: نن زه خپله هم ستاسو سره ځم.

په څلوېښتمه شپه ټول څلوېښت غله داحمد دکور پر بام راوختل تر څو دهغه او ښځې خبري ئې واوري په دې حال کي احمد آخري خرما

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په کوزه کي د ننه پټه وه وروسته د څه مودې يې په غمجنه څېره راويستل ويې خوړل ؛او په لوړ آواز يې وويل: دا يې هم څلوېښت.اوس يې شمېر پوره سو.

جميله يې څنګ ته کښېناستل او په مهربانۍ ئې وويل:احمده! ما وبخښه ما غلطي وکړه چي ستاسه مي وغوښتل ته پال وګورې.ما نبايد ته دې کار ته اړ کړې واى چي توان يې تا نه درلودى. ته بايد هغه واى چي وې.

احمد وويل :پروا نکوي.اوس کار سوى دئ او بله چاره نلري.خپله هم په دئ کار کي ګرم يم ځکه په هغه چي اول لا پوه وم چي سم اوښه کار ندئ بيا مي هم کوى. خير اوس دا خبري هيڅ ګټه نلري.

په دې حال کي د دروازې ږغ پورته سو. احمد سوړ اسوېلى ويست او ويې ويل:خامخا دپاچا کسان دي.په دې حال کي چي په بېره او رېږديدو د دروازې پر خوا روان وو په لوړ آواز يې وويل:ډېر ښه ډېرښه!رالم (راغلم).لږ صبر وکړئ؛پوهېږم تاسو دڅه کار دپاره راغلي ياست.خو کله چي يې دروازه خلاسه کړله حيران سو څلوېښت کسه يې وليدل؛چي ټولو د ده مخکي ځنګون وهلى او ټنډې يې پر مځکي اېښي دي.

دغلو مشر وويل:اى ستر پال کتونکې!البته چي ته پوهېږې.ځکه چي هيڅ يو شى ستاسو دسترګو څخه نسي کولاى پټ سي؛ او تاسو د هر څه سه باخبرياست .موږ ستاسو څخه غواړو چي زموږ راز ښکاره نکړئ.

د چهل ګنج ژباړه   ژباړه: هوتک مينه وال   څلوېښت خزانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد د دې سره چې په اول سر کې ګنګس سوی وو خو پوهېدی چې دا څلوېښت کسان باید دپاچا دخزانې غله واوسي . په دې خاطر بې له سکوته يې وويل:ډېر ښه!زه تاسو پاچا ته په لاس نه ورکوم.خو تاسو باید قول راکړی چې هغه صندوقونه چې تاسو د پاچا دماڼۍ څخه غلا کړي دي بيرته خپل پر ځای ځای پر ځای کړئ.

دغلو مشر په زاری او عذرونو وويل:خامخا،موږ ژر تر ژره دا کار ترسره کوو.

په دې حال کې مخکې له دې چې یوڅلوېښتمه ورځ راورسيږي؛غلو څلوېښت سره صندوقونه طلا او جواهر په پټه د پاچا ماڼۍ ته یوړل.

دابله ورځ سهار احمد پاچا ته رالی و پاچا ته يې وويل: ګرانه پاچا هغسي چې مې درته قول درکړی وو پر وخت مې دا دی راغلم خو زما جادويي توان کم سوی یوازي کولای سم د صندوخانو (صندوقانو)او غلو څخه یو درته پیدا کړم د دواړو پیدا کول راته نکېدونی دئ.اوس تاسو د دې دوو څخه کم یو غواړی ؟ پاچا وويل:ښکاره ده چې صندوخونه غواړم! احمد وويل:ریښتینی د ناهیلېتوب ځای دئ چې نسم کولای د غلو پټ ځایونه هم پیدا کړم خو که ستاسو پرېکړه بدله سوه لکه سره غوړي داسي درته تیار یم. پاچا وويل:هغه پرېبرده،اوس ووایه زما خزانه چیري ده؟تر څو ژر تر ژره خپل کسان ورولیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد وویل:ګرانه پاچا! اړتیا نسته دا کار وکړې وروسته د لاسو په ښورولو یې دا وویل:اجي مجي لا ترجي او ویې ویل:اوس د دې کلمو په ویلو سره ټول صندوخونه طلا او جواهرات خپل ځای ته راغلي.

پاچا د احمد سره ولاړی تر څو خپل خزانه وګوري.دا چي دپاچا سترګي پر صندوخونو ولګېدې حیران سو په چیغه یې وویل: ریښتیا چي هم تاسو ستر پال لیدونکی یاست. ددې ننه تاسي ځان د دې دربار غټ پال کتونکی وبولی!

احمد ورته تعظیم وکړ او ویې ویل:ګرانه پاچا،ستاسو دمهربانۍ څخه مننه خو دا کار زما دپاره ناشونی دئ ځکه چي ستاسو دخزانې پیدا کول او بېرته خپل ځای ته راوړل ما ته ډېر سخت کار وو نو زه اړ سوم ټوله توان او طاقت مي ولګوم او نور توان نلرم چي لکه مخکي داسي وړاند وینه وکړم.

پاچا په ویرجن حال وویل:ښه ونسو!نو زه اوس تاته دوه برابره ډالۍ درکوم .راسه او د دې دوه صندوخه ځان ته یوسه داسي احمد دښې تجربې او ثروت چي ئې لاس ته راوړی وو د جمیلي خواته راغی.

هغه پوهېدلی وو که خدای پاک وغواړي کولای سي ناشونی کار هم شونی کړي خو انسانان باید په لومړي قدم د کارو کي خطاګاني پرېـــــــــــــــبږدي او توبـــــــــــــــــه وباســــــــــــــــي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

اخیستلیکونه

د ژباړل شوي کتاب نوم چهل ګنج

خپروونکی:انتشارات صدر

دویم چاپ پسرلی ۱۳۹۱

بازنویس:حسن ناصري

د چهل ګنج ژباړه ژباړه: هوتک مینه وال ځلوېښت خزانې

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library